

železnične proge Trst-Hrpelje, katera bode $3^{34}/_{100}$ milijonov veljala ter se bode letos pričela delati in se je tudi v državni proračun za l. 1885. stavilo v to svrhu $1\frac{1}{2}$ milijon goldinarjev.

Da je vse to istina, temu gotovo ne bode nikdo mogel ugovarjati, gotovo tudi ne pisec onega članka z dné 5. decembra 1884., kateremu so bile sigurno vsa ta fakta znana.

Prepuščam dakle vsem pošteno in nesebično mislečim ljudem soditi o vrednosti tako plodnih denuncijacij ter končaje svoj odgovor hočem le še onega vestnega (?) poročevalca zagotoviti, da v naši Notranjski dobro vedó, koliko je vreden in kdo da je, ter dobro vedó, kam merijo njegove denunciacije, z eno besedo: „Kam pes tace molí.“

V Cérknici dné 15. januarija 1885.

Adolf Obreza,
deželni in državni poslanec.

Iz Ljubljane. (Državni poslanec grof Hohenwart) imenovan je, kakor razglša včerajšnja uradna „Wiener Zeitung“, za predsednika najvišjega računskega dvora na mesto umrlega kneza Auersperga. Iz vsega srca čestitamo odličnemu našemu državniku k temu imenovanju, želimo, da mnogo let ostane na tako imenitnem mestu, da nam pa za naprej kakor doslej ostane ohranjen kot zastopnik naše dežele v državnem zboru, — prepričani, da se ves slovenski narod strinja z našim čestitanjem pa tudi z izrečeno željo, ohraniti naši deželi izvedenega in zvestega zastopnika.

— (O zgradbi deželnega muzeja v Ljubljani), za katero je dežela privolila 100.000 gold. in ravno toliko kranjska hranilnica, je znano, da se je proračun za to stavbo prekoračil za 30 oziroma 50 tisoč goldinarjev in poročevalec deželnega odbora Deschmann je trdil, da je do tega prekoračenja prišlo po zaslišanji tudi navzočega zastopnika kranjske hranilnice. — Izrekoma poročevalec Deschmann je trdil, da se je nadjal, da hranilnica prevzame vse višje stroške. Deželni zbor privolil je k večemu pokritev prekoračene potrebščine do 10.000 gold., pa le pod pogojem, ako hranilnica ali drug dobrotnik prevzame pokritje večjega dela prekoračene potrebščine. — Zdaj pa hoče nek ljubljanski list vedeti, da namerava hranilnica le tedaj za muzej kaj privoliti, ako se ji bode privolila ustanovitev nemške ljudske šole v Ljubljani. — Nam bi tako spojenje dveh različnih stvari ne bilo razumljivo. Za šole ima občina skrbeti, v kolikor jo je treba, in ako bi vkljub temu hranilnica hotela ustanoviti vendar tudi še nemško ljudsko šolo, bila bi tako malo potrebna in koristna, kakor če bi hotela poleg obstoječega frančiškanskega mosta napraviti še drug tak most. Taka poraba rezervnega zaklada pa bi gotovo ne bila opravičena in ne postavna, tedaj bi je vlada po naši misli ne mogla potrditi. — Zgradba muzeja je vsa druga stvar, zvezana je z 600letnico zveze dežele kranjske z našimi vladarji, in če je poslopje za to nekoliko krasneje izdelano, se taki stroški dajo vsaj zagovarjati in naravno je, da tudi hranilnica poleg dežele prevzame en del večjih stroškov; ako jih pa neče, pa naj to tudi hranilnica izreče ne gledé na nemško ljudsko šolo, ki z muzejem nima zveze.

— (O pravdi mestnega odbora ljubljanskega)zarad ustanovitve nemške ljudske šole za dečke prinesli so še minuli teden unanji nemški časniki telegrame, po katerih je ljubljanski mestni odbor zamudil obrok za pritožbo do naučnega ministerstva proti odloku deželnega šolskega sveta, tako, da je nalog deželnega šolskega sveta postal pravomočen. — Mi nismo pozvedavali, koliko je na tej novici resničnega; ako je pa resnična, ne mogli bi drugače soditi, kakor da se spolnuje

naše prerokovanje in da se je pritožba vedoma opustila. Vsikakor bi bilo časa in truda in stroškov za tako pravdanje škoda, in tako se vendar polagoma znavajajo naše ljubljanske razmere.

— (Sklepov kranjske hranilnice) o ustanovitvi nemške ljudske šole v Ljubljani in pa o napravi stanovanj za delavce c. k. deželna vlada kranjska ni potrdila, kakor ravno čujemo. — Zeló nas veseli ta novica, želimo pa vendar tudi, da bi uže enkrat drug duh prešinil vodstvo naše hranilnice. Vsaj smo vendar z Ljubljano sred slovenske zemlje in ne gori neki v Bismarkiji.

— (Na občni zbor c. kr. kmetijske družbe), ki bode v sredo 28. t. m. dopoludne ob 9. uri v mestni dvorani v Ljubljani, opozorimo še enkrat gospode člane kmetijske družbe. Pri tem občnem zboru priredi glavni odbor tudi majhno razstavo izdelkov osrednje štacije za razpečavanje sadja in zelenjadi v Liebenau-u od grofa Attemsa.

— (C. kr. ministerstvo poljedelstva) je kmetijski družbi naznanilo, da se je vsled izjave predsedništva letošnje splošne deželne razstave v Budapeštu oglaševalni rok za razstavo plemenske govedi, kónj, kuretine, domačih zajcev in psov do konca februarija 1885. leta podaljšal.

— (Banke „Slovenije likvidacijski odbor) se je vendar tudi prebudil iz dolzega spanja, in je, kakor čujemo, sklenil, da se v 4. dan marca skliče izreden zbor delničarjev, pri katerem se bode sklenilo o konečnih določbah, o razdelitvi ostalega premoženja ter o odpustu likvidacijskega odbora.

— (Gospoda grofa Lanthierija), grajščaka v Vipavi, imenoval je cesar za nadporočnika ad honores.

Kmetovalci, kateri se hočejo naročiti na ruski lan, naj se oglasé pismeno ali ustno zadnji čas do Svečnice v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Državni zbor pričel je včeraj zopet svoje delo. Iz nad velikega vhoda razobešena je črna zastava, ker je gališki poslanec Horodžicki umrl. Dnevni red včerajšnje seje so „Novice“ uže naznanile. — Sinoči odpeljala se je cesarica s princesinjo Valerijo in spremstvom v Miramar pri Trstu, kjer se baje name-rava muditi, krog enega tedna potem pa vrniti se na Dunaj. Tudi cesarjevič Rudolf in Štefanija se pripravljata na večje potovanje, pri katerem si hočeta ogledati več krajev na bregovih medzemeljskega morja, izrekoma severne bregove Afrike, Egipt, Smirno, Atene, otok Korfu, otok Lacroma, ki je lastnina cesarjevičeva. Telegram iz Trsta poroča, da nastopita potovanje v Pulju na parobrodu „Miramare“, druga poročila pa trdijo, da se podasta v Monakovo, Brusel in Hag, od tod pa po morji skoz Gibraltar v zgoraj omenjene kraje.

Minuli ponedeljek govoril je tukaj bivši poslanec baron Walterskirchen v klubu inženirjev in arhitektov v navzočnosti blizo 300 oseb o naših političnih strankah ter zagovarjal poglavitno osnovo gospodarskih strank. — Tudi tukajšnji levičarski časniki kažejo veliko nevoljo o pravdi Mandel-Pollak in tudi na pr. „Deutsche Zeitung“, da je one tri dni, ko se je ta pravda obravnavala, dejansko bil na zatožni klopi dunajski mestni odbor. Prav zanimive so izjave sodnije z

vso ojstrostjo obrnjene proti nedostojnemu in nepatrijotičnemu vedenju strank in odbornikov v mestnem odboru dunajskem.

Včerajšnja seja državnega zbora bila je pomenljiva, čeravno ste se rešile komaj dve točki dnevnega reda.

Vlada sama je bila z novimi predlogi, ne menj kot trinajst se jih je razdelilo uže pred sejo, nekaj pa se jih je še le prebralo in pridejo v tisk. Med temi zadeva ena uvrstitev dunajskih vnanjih predmestij med mestne volilne okraje, 2 zadevata sprejem dveh železnic v državno gospodarstvo. — Razprava sama bila je živahna pri prvem branji Süß-Exnerjevega predloga o volilni reformi, ker s tem sprožilo se je obširno polje pritožbam, ki so zoper tako kričeče-krivični volilni red, zoper krivično delo levičarjev.

Iz Prage. — V konkurzu tukajšnje zemljiščine banke prihajajo na dan bolj in bolj čudne reči. Govori se o nezaslišanih nerednostih, na pr., da nek odbornik upravnega odbora, ki je podpisal veliko število delnic, na-nje ni plačal ne krajcarja ne, in vendar je dobival od delnic tantjeme in je zavzemal v odboru odlično mesto. Tudi sicer govori se še o velikih in hudih sleparijah, in vse te na dan spraviti začela se je stroga sodnijska preiskava pri vseh vdeleženi osebah.

Državni poslanec general Samec, ki je, kakor se sploh misli, neozdravljiv, biva v norišnici in sodnija je predsedništvu državnega zbora to dogodbo uradno naznanila, ker mu bode postaviti varuha.

Hrvatska. — V zbornici deželnega zbora vršile so se zopet reči, katere bi vsak prijatelj Hrvatske najraje zbrisal iz zgodovine naših sosedov. Prva taka dogodba bil je tako zvan osnovni govor Barčičev, v katerem vso krivdo žalostnih razmer na Hrvatskem obrača na ustavo, potem pa žuga, „da takrat, kedar žalostni dnevi nastopijo za državo, in pričakovati jih je kmalu, morebiti še letos, — takrat bode počil kotel in država bode razpadla v svoje gnjile dele. Mi pa — sklepa — bodemo branili samo ono delce, ki se imenuje Hrvatska.“ — To so državniki, ki od soparice omamljeni skoraj do nezavednosti, hočejo rešiti svoj narod s tem, da z veleizdajskim žuganjem odganjajo še zadnje prijatelje — gotovo državi zmiraj zvestih Hrvatov.

Druga dogodba zadeva verifikacijo poslanca Pavkovića, kateremu se je očitalo, da je bil zaradi nekkih hudodelstev obsojen, zaprt in kot stotnik-avditor kasiran, in konečno da je v hranilnici 100 gold. vkradel. Komité, ki je to stvar preiskaval, našel pa je, da je zadnje očitane prav iznajdeno, nasproti pa je bil Pavkovič zaradi prestopka zoper svoje dolžnosti obsojen v trimesečni zapor in pa odpuščen iz vojaške službe in zato se je priporočalo, njegovo volitev potrditi. Opozicija govorila je proti potrditvi. Pavkovič sam pa se je res tako branil, da se je v resnici pokazal nevrednega tako častnega posla; imenoval je svojega nasprotnika Pavlovića lažnika in tatu, Pavlovič pa mu je ta priimke koj vrnil prav s takimi priimki. — Po takih dogodbah mora človek soditi, da taki gospodje zastopniki niso udje bratovščine temperanclerjev.

Nemška. — Na polji vnanje politike se v nemški državi vrti vse krog kolonijalnega vprašanja, v katerem se z Bismarkom strinja zelo ves nemški državni zbor. Med tem pa se Bismark pogaja s posameznimi državami tako, da bodo Nemci pridobili dosti dežel v drugih delih sveta, kamor se bodo mogli umakniti, če jim bode nemška domovina postala pretesna.

Sicer pa se vsa pozornost obrača na iskanje morilca policijskega svetovalca dr. Rumpfa, umorjenega v Frankobrodu. — Morilca iščejo in iščejo; onemu, ki ga najde, zagotovljeno je darilo 10.000 mark, pa naši ga še niso. Prijeli so uže marsikaterega, pravega pa še ne. Bismarku prijazna stranka pripravlja mu za 70letnico njegovo častno narodno darilo iz onega denarja, ki se je nabral povodom znanega, Bismarku tako neprijetnega glasovanja.

Francoska. — O egiptovskem vprašanju podala je francoska vlada angleški vladi nasprotne predloge, katera se zdaj o njih posvetuje. Francoska vlada zagotovila si je uže za naprej podpore družih evropskih držav. — Francoska vlada pogaja se z nemško zaradi kolonij na zapadnih bregovih Afrike.

Angleška. — Vlada pretresava francoske predloge o vredbi finance v Egiptu. Zaradi vojske Wolselejeve in Gordonove v Sudanu raztrosile so se zelo iznemirljive vesti, da bi jih bil Mahdi zvalil v past, toda nova poročila trdijo, da so vso te novice izmišljene. — Koncem tega meseca, ko se imate vojski obeh angleških generalov v Sudanu združiti, bode še le mogoče izvedeti kaj zanesljivega. — Gotovo je, da iznemirljive take novice namenoma po svetu trosijo nasprotniki Angležev, kakor uže na pr. o umoru Gordonovem.

Laška pripravlja se zasesti velik del dežele afriške pri spodnjem delu rudečega morja, tako, da bode trgovino v Afriki in pa tje v daljno Indijo imela v svojih rokah.

Ruska. — Letos bode sto let, ker je ruska carica Katarina II. dala ruskemu plemstvu tako imenovano dvorjansko karto. S to karto dobili so ruski plemenitniki razne predpravice, katerih so si nekatere ohranili do danes. Letos bode rusko plemstvo praznovalo stoletnico podeljenja te karte in car Aleksander III. je zaukazal, da se pri tej priliki ustanovi dvorjanska banka, iz katere bodo ruski plemenitniki dobivali na svoja posesrva denar na posodo po 6%. Navadno jemljejo banke na Ruskem višje obresti, zato je pa finančni minister tudi ugovarjal, da bi osnova in vzdrževanje take banke napravljala državi preveč stroškov zaradi prenizkih obresti, katere bode banka jemala od posojil. Car Aleksander pa se ni dal pregovoriti od finančnega ministra, in banka se bode osnovala.

XXXVII. izkaz doneskov

za spominek dr. J. viteza Bleiweis-Trsteniškega.

Prenesek ostanka iz XXXVI. izkaza	1799	gld.	39	kr.
Gospod L. G. F. v St. J.	2	„	—	„
„ Janez Vodopivec v Kamnjah	1	„	—	„

Skupaj 1802 gld. 39 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 17. januarija 1885.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 7 gold. 24 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 30 kr. — rži 5 gold 4 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 5 gold. 53 kr. — ajde 4 gold. 55 kr. — ovsa 3 gold. 9 kr. — Krompir 2 gold. 86 kr. 100 kilogramov.